

Διαβάσω με πολλή προσοχή!

Κυριακή των Βαΐων

Την ημέρα αυτή θυμόμαστε την είσοδο στα Ιεροσόλυμα, τη θερμή υποδοχή του Ιησού από τον όχλο. Η δόξα και αποθέωση του Ιησού από τον όχλο ήταν φευγαλέα και πρόσκαιρη, γιατί την ακολούθησε η καταδίκη και ο θάνατος, πάλι από τον ίδιο όχλο, μόλις λίγες μέρες μετά. Γι' αυτό και ο Κύριος δεν δίνει σημασία στα «Ωσαννά», αλλά συνεχίζει την πορεία του καθήμενος πάνω στο γαϊδουράκι.

Μεγάλη Δευτέρα

Θυμόμαστε την ιστορία του Παγκάλου Ιωσήφ, ο οποίος πουλήθηκε ως δούλος από τα αδέρφια του στην Αίγυπτο, αντιμετώπισε τον πειρασμό της γυναίκας του Πετεφρή διατηρώντας την αγνότητά του και δοξάσθηκε από το Θεό, γενόμενος άρχοντας της Αιγύπτου. Διδασκόμαστε πως για να είμαστε αρεστοί στο Θεό, χρειάζεται αγνότητα κι αυτό σε μία εποχή που η ρυπαρότητα και η ασχήμια της ψυχής θεωρείται κανόνας ζωής. Παράλληλα, θυμόμαστε την συκιά, που αν και ήταν γεμάτη φύλλωμα και ομορφιά, δεν είχε καθόλου καρπούς όταν ο Χριστός πείνασε, με αποτέλεσμα με τον λόγο του Κυρίου να ξεραθεί. Η Εκκλησία μάς επισημαίνει ότι δεν πρέπει να στεκόμαστε στην εξωτερική ομορφιά, αλλά να βλέπουμε την εσωτερική, να έχουμε καρπούς αγάπης, αγνότητας, αγώνα, καθώς αυτά ζητά ο Θεός από τον άνθρωπο.

Μεγάλη Τρίτη

Θυμόμαστε την παραβολή των ταλάντων και των δέκα παρθένων. Τάλαντα είναι τα χαρίσματα που μας δίνει ο Θεός. Η Εκκλησία μάς λέει ότι τα χαρίσματά μας δεν πρέπει να τα κρατάμε για τον εαυτό μας, αλλά να τα καλλιεργούμε και να τα προσφέρουμε στο Θεό και στους συνανθρώπους μας. Ο τρόπος ζωής της Εκκλησίας είναι όχι «εγώ», αλλά «εμείς».

Μεγάλη Τετάρτη

Θυμόμαστε την αμαρτωλή γυναίκα που άλειψε με μύρο και δάκρυα μετάνοιας τα πόδια του Χριστού και έλαβε την άφεση για τις αμαρτίες της. Παράλληλα, γίνεται λόγος για τα άλλα δάκρυα, της υποκρισίας, του Ιούδα, που ήθελε το μύρο να πουληθεί για να δοθεί δήθεν στους φτωχούς, στην ουσία όμως για να καταχραστεί τα χρήματα. Η Εκκλησία μάς